

Ein heilsan til babba á 70-ára føðingardegnum 27. juli 2014

27. Juli fyri sjeiti árum síðan fingi Hjørdis omma og abbi, Zacharis á Argjaboða sitt næsta barn, Jógvan. Sonja er elsta systir, og eftir Jógvan pápa fingi tey Onnu og Dánjal.

Omma ein 93 ára gomul, enn klokkuklár kempa, ættað av Malarenda í Nólsoy og uppvaksin á Borðini, har 3 familjur búðu sum vitapassarar, til hon kom til Havnar í realskúla og møtti síðan abba.

Abbi var av Argjaboða, harav familjunavnið. Har bygdu tey sær heim. Fyri ommu var Argjaboði kanska ikki so langt frá alfararvegi sum Borðan, og tí hevur hon helst ikki hildið tað vera so fjaran bústað, sum onkur annar úr eitt nú Havn hevði hildið tað verið.

Úti á Argjaboða vuksu so babba og systkin hansara upp. Hetta var ikki eiti á 'barnagarði', mitt í Guds veldigu og vøkru náttúru. Heimalív og arbeiði snúðu seg um sama ás, dag um dag, ár út og ár inn. Eitt samlív millum livibreyð, náttúru og frítíð.

Har lógu trøðin og veltur bœuruttan um húsini. Garðalagið omanfyri var mark til hagan, har børn fóru við kúnni og - ikki minst - í torv við teimum vaksnu og síðan annan hvønn dag eftir torvi, tá tey vóru so fræg.

Stutt var oman í fjøruna, tað mest spennandi spæliplássíð, og eitt hanagleiv hjá einum skjótum dreingi var heim í Støðna, har bátarnir lógu á floti um summarið og uppdrignir um veturin.

Hesi spæliplássini eru nú sjáldsom, men eisini fólk í mínum aldri minnst tað sum gerandiskost. Tað er ein framíhjárættur av hava upplivað ta tíðina.

Babba, siga tey, var ein eggagóður og sera virkin smádrongur. Vit hava bert kent hann sum fyrikomandi og altíð í sving. Frá tí fyrsta elskaði

hann at vera á báti.

Tað gav at býta, tá hann bert 7 ára gamal sigldi batin hjá abba úr Vágsbotni út í Støðna á Argjum, tí abbi mátti koyra shellbilin til hús. Babba var lítill á vøkstri, so tað var ikki meir, enn hann sá upp um skutin at stýra. Omma var sum vera man ikki blíð, tá hon frætti um hesa 'sjóferðina'.

Men soleiðis fekk babba tíðliga at kenna ábyrgd. Sjógvurin hevði hansara brennandi áhuga, og abbi tók teg við, tá tað bar til. Mær er sagt, at tit eina av mongum ferðum vóru við kalvalínu, tá tú lást frammi í rong og las katekismus og bíbliusøgu. Tá var arbeiði ein alneyðugur partur av gerandisdegnum frá ungum árum, um nakað skuldi koma burturúr. Tú hevur verið av ágrýtnastu monnum, fyrst saman við abba okkara, pápa títum, og líka til henda dag.

Eftir lokna skúlagongd fórt tú við skúlaskipi. Síðan út at sigla sum aspirantur. Haðani á Sjómannaskúla og so út í stóru verð sum stýrimaður hjá Maersk. Tað verður í dag roknað millum størstu álitisstørv hjá ungum monnum.

Tá var langt ímillum havnirnar og telefonirnar. Okkurt hendinga fjarrit, og als eingin farteleson, telda ella I-net. Burtur mánaðir í senn.

Tú hevur sagt okkum, hvussu strævið tað var sum tannáringur at koma fram til skipið í fjarari og fremmandari havn. Tú mátti renna aftaná tí stóra kuffertinum buss úr bussi, men fram komu tit bæði í øllum góðum. Í dag er tað – sum alt annað – ólíka lættari.

Eftir nøkur ár á sjónum legði tú aftur at landi. Tað var í 1970. Mamma var komin inn í myndina. Halgerð arbeiði á Tjaldurs Apoteki og er ættað úr Saksun, dóttir Annufiu og Jákup Svartá. Abbi og omma

í Saksun vóru bóndafólk, og tað var funnin fressur hjá babba at sleppa út í náttúruna at hjálpa til í bø, haga og seyðaskorar har norðuri.

Babba og mamma vórðu gift í 1966. Vit báðar døturnar eru føddar, eg í 1968 og Ann í 1972. So tann unga familjan mundi draga babba upp á land aftur eftir sigling úti. Tað eru vit stak fegin og takksom fyri. Eitt tryggari heim og alskinn foreldur við umsorgan fyri børnunum, og síðan fyri barnabørnunum kundu vit ikki ynsk.

Heimkomin arbeiðdi babba á bensinpumpuni í Vágsbotni eina tíð, róði dúliga út, og eitt skifti skjeyt hann enntá stórhval. Veidimaðurin hevur alt lívið ligið fremst í babba, tá hann er sloppin til tað.

Í 1974 fór hann í starv á Veðurstøðini hjá DMI, har hann arbeiðdi í samfull 37 ár.

Innløgumaður hevur babba altíð verið. Mangan fiskin hevur hann drigið og mangan nátan sligið. Hann hevur í mong ár røkt álitisstarvið sum grindaformaður á Argjum. Mong hava sitið væl heima hjá tær og mammu, eins og vinir og familja hava notið gott av títum fongi.

Arbeiðsamur hevur tú altíð verið, og serliga klárur at geva eina hjálpanði hond og taka eitt tak. Heimkærur ert tú sum fáur, og familjan hevur altíð havt størsta týðning. Altíð hevur tú stuðlað, ráðgivið og fylgt væl við, hvussu gongst eftirkomarunum, úti sum heima. Takk fyri tað, góði babba.

Til seinast ynskja vit tær hjartaliga tillukku við sjeiti ára degnum, tær og mammu tey bestu ynski og Harrans signing eina vónandi drúgva framtíð.

Tvær ferðir fimm ættarlið

Tað er ikki øllum beskorið at hava eina oldurommu á lívi og uppatur meiri sjáldsamt man tað vera at hava tvær oldurommur á lívi.

Men tað er akkurát tað, Ása í Grund í Haldórsvík hevur.

Í fjør summer fekk

Anita Samuelson og drongur hennara, Claus í Grund, eina dóttir, sum fekk navnið Ása í Grund.

Hon hevur tvær oldurommur á lívið og her eru tvær myndir av teimum fimm ættarliðunum við báðum oldurommunum, og tey eru øll úr Haldórsvík.

Aftast til vinstru: Anita Samuelson (mamma - fødd 30. august 1991), Harriet Samuelson (omma - fødd 2. juli 1971), Súsanna Hansen (langomma - fødd 9. mars 1950). Fremst: Tensa Hansen (olduromma - fødd 11. august 1919), Ása í Grund (barn - fødd 24. august 2013)

Aftast til vinstru: Harriet Samuelson (omma - fødd 2. juli 1971), Magnus Pauli Hansen (langabbi - føddur 12. oktober 1949), Anita Samuelson (mamma - fødd 30. august 1991). Fremst: Brynhild Hansen (olduromma - fødd 26. august 1923) og Ása í Grund (barn - fødd 24. august 2013).